

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 310/2015
28.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље М.В. из П., чији је пуномоћник Д.П., адвокат из П., ул. ... бр. ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Основног суда у Пожаревцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1325/14 од 02.10.2014.године, у седници већа одржаној дана 28.05.2015.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1325/14 од 02.10.2014.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 97/2013 од 16.01.2014.године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде материјалне штете у виду разлике између плате коју би тужиља остварила да је радила као судија и накнаде плате која јој је исплаћивана, као и на име неисплаћених плата, а све за период од 01.01.2010.године до 26.01.2012.године исплати износ од 1.098.039,70 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ ближе означен овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на износе из става један изреке уплати доприносе за ПИО Републичком фонду ПИО Филијала П. и то доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање-Филијала П., као и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање Филијала П. према основици која буде важила у моменту исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи исплати законску затезну камату на износе примљених накнада плата за период од 01.09.2010.године до 23.05.2012.године у износу од 50.289,36 динара заједно са законском затезном каматом почев од дана израде налаза 13.05.2013.годне па до исплате. Ставом четвртим обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор за 2010.годину у трајању од 30 радних дана исплати износ од 126.627,53 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2010.године. Ставом петим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор за 2011.годину у трајању од 30 радних дана исплати износ од 134.673,36 динара са законском затезом каматом почев од 01.08.2011.године до исплате. Ставом шестим изреке обавезана је тужена

да тужиљи на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор за 2012.годину (за 27 радних дана) исплати износ од 127.376,33 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2012.година до исплате, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом седмим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на правично суђење исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде до исплате. Ставом осмим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде до исплате. Ставом деветим изреке, обавезана је тужена да тужиљи надокнади парничне трошкове у износу од 344.119,03 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1325/14 од 02.10.2014.године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу четири, пет, шест, седам и осам изреке, као и решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу девет изреке побијане пресуде, тако што је: одбијен тужбени захтев за тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор за 2010.годину у трајању од 30 радних дана исплати износ од 126.627,53 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2010.године. па до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор за 2011.годину у трајању од 30 радних дана исплати износ од 134.673,36 динара са законском затезом каматом почев од 01.08.2011.године до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете за неискоришћени годишњи одмор за 2012.годину у трајању од 27 радних дана исплати износ од 127.376,33 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2012.година до исплате, као неоснован. Ставом петим изреке одбавезана је тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на правично суђење исплати износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.01.2014.године као дана доношења првостепене пресуде па до исплате, док је за веће потраживање од досуђеног на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на правично суђење за износ од 420.000,00 динара тужбени захтев одбијен. Ставом шестим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штет због повреде части и угледа исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде до исплате, као неоснован. Ставом седмим изреке, обавезана је тужена Високи савет судства, Основни суд у Пожаревцу да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 217.036,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Чланом 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) новелирана је одредба члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11) према којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Међутим, у конкретном случају не може се сматрати преиначењем у смислу новелираног члана 403. став 2. Закона о парничном поступку одлука другостепеног суда којим је преиначена првостепена пресуда само у делу одлуке о накнади штете преко износа од 80.000,00 динара, а до износа од 500.000,00 динара (за износ од 420.000,00 динара), с обзиром да је износ од 80.000,00 динара био досуђен првостепеном пресудом за овај вид нематеријалне штете, а право на ревизију по основу овог преиначења могла би користити само тужиља.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11) а у вези са чланом 23. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) новелирана је одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11) према којој ревизија није дозвољена у имовинским споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиља је поднетом тужбом дана 18.02.2013.године тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете исплати износ од 2.016.839,00 динара, а поднеском од 19.11.2013.године тужбени захтев определила на износ од 2.537.006,28 динара.

Имајући у виду да је побијана другостепена пресуда донета дана 02.10.2014.године, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), а вредност предмета спора побијаног дела од 80.000,00 динара, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (18.92,2913.године), то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**